

Symposium 13 november 2009

Nanoregulering symposium: reuze-oplossingen voor dwergproblemen?

Thema 1: cosmetica en medicijnen

Presentatie door dr. ir. Ronald van Welie

Ronald van Welie is werkzaam bij de Nederlandse Cosmetica Vereniging (NCV) te Zeist als Technisch Directeur. Hij benadrukt in zijn presentatie dat goede regels en veilige producten in het belang zijn van zowel de bedrijven als de consumenten. Bedrijven willen veilige producten maken. Klanten raken het vertrouwen in een bedrijf kwijt als blijkt dat de producten van het bedrijf schadelijk zijn. De nieuwe cosmetica richtlijn van het Europese Parlement zorgt voor duidelijke regels binnen Europa. In de richtlijn is de verplichting opgenomen dat voortaan ingrediënten die als nanodeeltje aanwezig zijn gevolgd worden door '(nano)' in de ingrediëntenlijst. Titaniumoxide is een veel gebruikt en goed onderzocht nanodeeltje dat gebruikt wordt in zonnenbrandcrèmes. Er zijn nog geen goede algemene meetmethoden om de gezondheidseffecten van nanodeeltjes te testen, maar voor het onderzoek naar titaniumoxide zijn vrijwel alle tests gedaan die op dit moment beschikbaar zijn. Hieruit blijkt dat de stof bijvoorbeeld niet zomaar door de huid dringt en dus ook niet in het lichaam terecht komt.

Vragen en antwoorden bij de presentatie

Kan titaniumoxide door de huid dringen als de huid beschadigd is?

Titanium oxide kan in de huid terecht komen als er beschadigingen zijn, maar dit lijkt ook niet tot gezondheidsrisico's te leiden. De stof gaat niet verder het lichaam in dus op ten duur raak je dit weer kwijt.

Wat gebeurt er bij orale inname van titaniumoxide, door bijvoorbeeld het insmeren van lippen?

Orale inname kan mogelijk wel tot gezondheidsrisico's leiden, maar de hoeveelheid die mensen binnenkrijgen is beperkt.

Wie is aansprakelijk voor eventuele gezondheidseffecten?

De producent is verantwoordelijk voor zijn producten en moet kunnen aantonen dat er onderzoek gedaan is naar de gezondheidseffecten. Als het gaat om effecten die de producent niet had kunnen weten en niet heeft kunnen testen dan kan hij niet aansprakelijk gehouden worden.

Zijn de dossiers die bedrijven hebben over nanodeeltjes openbaar?

Nee, maar bedrijven moeten wel informatie geven over hun producten als mensen daarnaar vragen.

Discussiepunten die aan de orde zijn gesteld:

- Wie is verantwoordelijk/aansprakelijk voor het gebruik van nanodeeltjes?
- Wie doet onderzoek naar eventuele gezondheidseffecten en wie controleert dit?
- Wordt er onderzoek gedaan naar de aanwezigheid en de effecten van nanodeeltjes op het milieu?
- De effecten van nanodeeltjes zijn grotendeels onbekend, waarom kunnen we de productie niet beperken totdat er meer bekend is?

- Is aansprakelijkheid van de producent wel een goede methode om de veiligheid te garanderen, is een onafhankelijke instantie hiervoor niet geschikter?
- Hoe groot is het risico dat er een nieuwe asbest situatie ontstaat? De situatie dat een veel toegepast persistent nanodeeltje schadelijke effecten blijkt te hebben voor mens of milieu en de effecten nog lang voelbaar zullen zijn?
- We moeten signalen die erop wijzen dat een bepaalde stof ernstige effecten geeft vroeg detecteren en hier direct op reageren. Er is dus een slagvaardig systeem nodig waarbij de overheid en bedrijven signalen snel oppikken en actie ondernemen.
- Het is belangrijk dat er meer onderzoek gedaan wordt naar nanodeeltjes.
- Maar wat moet gedaan worden om zorgen weg te nemen? Hoeveel onderzoek is genoeg?
- Een onafhankelijk onderzoeksinstituut zou wantrouwen bij de consument kunnen verminderen, evenals een onafhankelijk controle orgaan.
- Het is een kosten-baten afweging, medicatie heeft vaak ook bijwerkingen.
- Verschil met medicatie is dat mensen in bij het gebruik van nanodeeltjes er niet zelf voor kunnen kiezen en zowel de voor en nadelen niet duidelijk zijn.